

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej v právnej veci navrhovateľky **O.**, bytom B. proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu**, Ul. 29. augusta 8, Bratislava **o invalidný dôchodok**, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 3. mája 2011, č. k. 20Sd/ 238/2010-53, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 3. mája 2011, č. k. 20Sd/238/2010-53, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd rozsudkom z 3. mája 2011, č. k. 20Sd/ 238/2010-53, potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo X. zo dňa 12. januára 2011, ktorým odporkyňa podľa § 70 ods. 1, § 82 č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov od 3. septembra 2010 priznala navrhovateľke invalidný dôchodok v sume 92,50 Eur mesačne, zvýšený od 1. januára 2011 na sumu 94,20 Eur mesačne. Konanie vo veci rozhodnutia rovnakého čísla zo dňa 11. januára 2010 zastavil a navrhovateľke právo na náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že navrhovateľka nepredložila súdu právne relevantné doklady pre započítanie namietanej doby dôchodkového poistenia. Keďže stará mama navrhovateľky, A. V., nebola v období od 1. apríla 1994 do 17. septembra 1998 prevažne alebo úplne bezvládna, doba starostlivosti o uvedenú blízku osobu od 1. apríla do 17. septembra 1998 nebola navrhovateľke započítaná do doby zamestnania. Na základe potvrdení príslušného Úradu práce v Banskej Bystrici, ako aj Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica mal krajský súd za preukázané, že navrhovateľke už bola započítaná doba vedenia v evidencii nezamestnaných v rozsahu od 1. apríla 1990 do 31. mája 1992, od 3. mája 1993 do 31. augusta 1993 a od 12. októbra 1993 do 31. marca 1994.

Navrhovateľka napadla rozsudok krajského súdu včas podaným odvolaním. Žiadala, aby jej ako náhradná doba bola započítaná celá doba starostlivosti o starú mamu od 1. apríla 1994, nielen od 18. septembra 1998. Žiadala tiež, aby najvyšší súd rozhodol, že bola aj po 31. marci 1994 naďalej evidovaná na Úrade práce v Banskej Bystrici, a aby jej z toho dôvodu bola započítaná doba vedenia v evidencii nezamestnaných, a aby Úrad práce alebo okresný Úrad sociálnych vecí a rodiny v Banskej Bystrici doplatil toto poistné dodatočne Sociálnej poisťovni, aby jej mohol byť zvýšený čiastočný invalidný dôchodok, ktorý je len 94 Eur. Poukazovala tiež na to, že v zápočte, na 2. strane osobného listu dôchodkového poistenia chýbajú dva roky evidencie /2001, 2002/.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že dôvody, ktoré uvádza navrhovateľka v odvolaní, nepovažuje za opodstatnené. Navrhla, aby súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo preskúmal bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Námietky navrhovateľky, uplatnené pred krajským súdom, sú v zásade zhodné s námietkami uvedenými v odvolaní navrhovateľky proti rozsudku krajského súdu. Odvolací súd sa so záverom krajského súdu, že odporkyňa rozhodla v súlade s právnymi predpismi stotožňuje. Na zdôraznenie správnosti dopĺňa, že dobu starostlivosti o bezvládnou osobu

v zmysle ustanovenia § 9 ods. 1 písm. k/ zákona č. 100/1988 Zb. – pre účely dôchodkového zabezpečenia možno započítať ako náhradnú dobu len na základe zákonom stanovených kritérií, splnenie ktorých je nevyhnutnou podmienkou. Keďže stará mama navrhovateľky v období od 1. apríla 1994 do 17. septembra 1998 nebola uznaná aspoň za prevažne bezvládnou, odporkyňa postupovala v súlade so zákonom, keď obdobie starostlivosti o starú mamu započítala do obdobia dôchodkového poistenia až od 18. septembra 1998, ktorým dňom bola na základe posudku posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia, uznaná za prevažne bezvládnou. Ani z rozhodnutia Obvodného úradu – oddelenia sociálnych vecí a rodiny v Banskej Bystrici zo dňa 28. apríla 1994 č. 5709/94-V4, ktoré navrhovateľka predložila súdu nevyplýva skutočnosť, že jej stará mama bola úplne alebo prevažne bezvládna. Predmetným rozhodnutím navrhovateľke síce bol priznaný opakovaný peňažný príspevok pri starostlivosti o blízku osobu od 1. apríla 1994, avšak na tom základe, že sa osobne, riadne a celodenne stará o svoju starú matku p. A. V., ktorá má nad 80 rokov a nie z dôvodu, že by bola prevažne alebo úplne bezvládna.

Námietku navrhovateľky, že jej mala byť započítaná doba, keď poberala podporu v nezamestnanosti, ako náhradná, súd nepovažoval za dôvodnú, lebo do obdobia dôchodkového poistenia jej boli v celom rozsahu započítané doby evidencie na úrade práce od 1. apríla 1990 do 31. mája 1992, od 3. mája 1993 do 31. augusta 1993 a od 12. októbra 1993 do 31. marca 1994. Dobu evidencie na úrade práce v rokoch 2001 a 2002 odporkyňa nezhodnotila v súlade so zákonom, lebo podľa § 9 ods. 1 písm. d/ zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení účinnom od 1. januára 2001 v spojení s § 255 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. sa do doby dôchodkového poistenia od 1. januára 2001 môže započítať len doba, po ktorú sa evidovanému nezamestnanému vyplácala podpora v nezamestnanosti. Podmienku výplaty podpory v nezamestnanosti navrhovateľka v rokoch 2001 a 2002 nespĺnila. Pokiaľ navrhovateľka v odvolaní žiadala, aby odvolací súd rozhodol, že mala byť vedená v evidencii nezamestnaných aj po 31. marci 1994, na také rozhodnutie v konaní o preskúmanie rozhodnutia odporkyne o nároku a na dávku dôchodkového poistenia súd nemá oprávnenie.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne zo 16. marca 2010 je v súlade so zákonom a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 O.s.p. a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko navrhovateľka v odvolacom konaní nebola úspešná, a odporkyni žiadne trovy nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. februára 2012

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Dagmar Bartalská